

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Варна, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20233000500447 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от процесуалния представител на КПКОНПИ – София срещу решение № 260016/24.07.2023 г. по гр.д.№ 274/2020 г. на Окръжен съд – Варна в частта му, с която са отхвърлени исковете по чл.142, ал.2, т.5 вр. чл.141 от ЗПКОНПИ срещу Й. Г. К., по чл.142, ал.2, т.2 вр. чл.141 от ЗПКОНПИ срещу В. И. К. и Й. Г. К. и по чл.144, вр.чл.142, ал.2, т.1, вр. чл.141 от ЗПКОНПИ срещу В. Д. К.. Оплакванията са за необоснованост и неправилност поради нарушение на закона, с молба за отмяна и за уважаване на исковете.

В подаден писмени отговори в срока по чл.263, ал.1 от ГПК насрещните страни – В. И. К., Й. Г. К. и В. Д. К. оспорват въззивната жалба.

Въззивната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Предявен е иск от Комисията за противодействие на корупцията и за

отнемане на незаконно придобито имущество срещу В. И. К., Й. Г. К. и В. Д. К. за отнемане 91 998, 44 лева на основание чл.141, във връзка с чл.142, ал.2, т.1, т. 2, т.4 и т.5, чл.144 и чл.151 от ЗПКОНПИ.

Ответникът В. И. К. оспорва иска, като твърди, че не е налице „значително несъответствие“ по смисъла на §1, т.3 от ЗПКОНПИ в размер на 150 000 лева за целият проверяван период. Оспорва разходите на домакинството му за проверявания период да са на стойност 117978,57 лева; счита, че след прекратяването на брака му с Й. К. на 24.10.2013 г., разходите на домакинството следва да бъдат определени за едночленно домакинство. Твърди, че придобитото имущество през проверявания период е от законни доходи, а не от престъпна дейност. Излага, че имуществото е придобивано на посочените в документите цени, респективно отчуждавано на тези, посочени в договорите.

Ответницата Й. Г. К. оспорва иска, като твърди, че не е налице „значително несъответствие“ в размер на 150 000 лева за проверявания период; твърди, че е съжителствала с ответника В. К. от 07.03.2007 г., до 24.10.2013 г., когато бракът им е бил прекратен. Счита, че исковете за отнемане на имущество от нейния патримониум, претендирани като равностойност на липсващо или отчуждено имущество счита, са недопустими, тъй като след отчуждаването, това имущество се е трансформирало в друго придобито имущество и заплатени разходи.

Ответницата В. Д. К. оспорва предявения срещу нея иск, като твърди, че притежава законни доходи за закупуване на процесния лек автомобил, марка „Пежо“.

Не се спори по делото, установява се от приложените писмени доказателства, че В. К. е привлечен като обвиняем по досъдебно производство № 2461/2016 г. по описа на Първо РПУ на ОД на МВР – Варна, пр.пр. № 10557/2016 г. на Окръжна Прокуратура – Варна за престъпление по чл.354а, ал.1 от НК, попадащо в предметния обхват на чл.108, ал.1, т.24 ЗПКОНПИ. Наказателното производство е приключило със споразумение от 18.06.2018 г.

Ответницата Й. К. е била съпруга на проверяваното лице от 23.05.2008 г. до 23.10.2013 г., а до 23.05.2018 г. е живяла на съпругески фактически начала с В. К., поради което има качество на свързано лице, съгласно § 1, т.15, б.„а“

ДР на ЗКПКОНПИ, а В. К. е майка на ответника.

Спорния по делото въпрос дали представляват „имущество” по смисъла на § 1, т.4 ДР на ЗКПКОНПИ и участват ли при определяне на размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т.3 ДР на ЗКПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай, че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период е разрешен с ТР № 4/2021г. на ОСГК на ВКС.

В мотивите на решението е прието, че незаконно придобито и подлежащо на отнемане може да е само имущество, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично и в края му – което съществува в патримониума на проверяваното лице или свързаните с него лица в края на изследвания период към който момент може да се установи съответно превишение и релевантното несъответствие; само, ако това превишение и релевантно несъответствие бъде установено може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него – ако то се намира в свързани лица, се отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчужденото не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя.”

В решението е прието, че постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното лице или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от горепосоченото имущество. Преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния характер.

Прието е, че стойността на т.нар. „значително несъответствие” е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото, а не на сбора на разходите над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва, когато такава

несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не.

Предпоставка за основателността на иска е установяването на стойността на придобитото имущество в проверявания период - от 23.05.2008 г. до 23.05.2018 г., което е налично към края на периода. Преминалите през банкови сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период, не се включват в имуществото на ответника.

Ако придобитото през проверяван период имущество е на обща стойност под 150 000 лв., не е необходимо да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране, както и обичайните и извънредни разходи, за да се установи нетния му доход, тъй като несъответствието няма да е значително по смисъла на § 1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ.

За установяването на действителната стойност на притежаваните в края на периода МПС, е изслушано заключение, неоспорено от страните и кредитирано от съда, съобразно което общата стойността на притежаваните леки автомобили и мотоциклети е в размер на 34 161.00 лв.

Допълнителното заключение на съдебно – икономическата експертиза установява, че края на проверявания период, ответниците притежават следното имущество:

1./ В. К. - сумата от 2 150,55 лв., вкл. сумата от 67,17 лв. парични средства по банкова сметка и 2 083,38 лв., иззета с протокол за претърсване и изземване;

2./ Й. К. - сумата от общо 33 933,39 лв., от която 19 089,39 лв.- налични парични средства по активни банкови сметки и 14 844 лв. пазарна стойност на притежаваните МПС.

Предвид факта, че в края на изследвания период, в патримониума на ответниците, е налично имущество на стойност 47 000,56 лв., не може да бъде направен извод за наличие на „значително несъответствие” по смисъла на § 1, т. 3 ДР на ЗПКОНПИ, поради което не подлежат на изследване елементите, определящи „нетния доход.”

При липсата на тази предпоставка следва извод, че предявеният иск е

неоснователен. Обжалваното решение – като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено, като Комисията следва да заплати държавна такса в размер на 628.88 лв., на осн. чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ и направените от ответниците разноски: на Й. К. – в размер на 4500 лв., на В. Д. – 500 лв. и на В. К. – 3000 лв. Възраженията за прекомерност на уговорените и заплатени адвокатски хонорари са неоснователни, тъй като размерът им е под минимално установения в чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260016/24.07.2023 г. по гр.д.№ 274/2020 г. на Окръжен съд – Варна в обжалваните му части. В необжалваните му части, решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, гр.София, ДА ЗАПЛАТИ на В. И. К., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“Одрин“ № 24 сумата от 3 000 лв. /три хиляди/, разноски за въззивното производство, на осн. чл.78, ал.3 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, гр.София, ДА ЗАПЛАТИ на Й. Г. К., ЕГН *****, гр. Варна, ул.“Георги Бенковски“ № 68, ет. 1, ап. 1 сумата от 4 500 лв. /четири хиляди и петстотин лева/, разноски за въззивното производство, на осн. чл.78, ал.3 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, гр.София, ДА ЗАПЛАТИ на В. Д. К. сумата от 500.00 /петстотин/ лв., разноски пред настоящата инстанция, на осн.чл.78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, гр.София, ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Апелативен съд - Варна държавна такса в размер на 628.88 /шестстотин двестет и осем, 88/ лв., на осн. чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____